

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5To/60/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7913010294
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Kohútová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2013:7913010294.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Kohútovej a sudcov JUDr. Zuzany Homzovej a JUDr. Evžena Kelija v trestnej veci proti obžalovanému E. pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Tr. zák. na verejnom zasadnutí dňa 22. októbra 2010, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trebišov zo dňa 4.7.2013 sp.zn. 3 T 81/2013 takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 2 Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por, § 348 ods. 1 Tr. zák., § 36 písm. l) Tr. zák., § 38 ods. 2,3 Tr. zák. u k l a d á obžalovanému E. Q. trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyroch) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. obžalovaného pre výkon uloženého trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom bol obžalovaný E. Q. uznaný vinným prečinom marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

bez vážneho dôvodu nenastúpil výkon nepodmienečného trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Trebišov sp.zn. 3 T /194/2012 z 12.12.2012, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 28.12.2012, pričom písomnú výzvu Okresného súdu v Trebišove z 10.1.2013 na nastúpenie do výkonu trestu v termíne do 25.1.2013 nerešpektoval napriek tomu, že túto osobne prevzal dňa 16.1.2013.

Bol mu za to uložený podľa § 348 ods. 1, § 36 písm. l), § 37 písm. m), § 38 ods. 2 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. súd obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote do výroku o treste odvolanie obžalovaný. V písomných dôvodoch uviedol, že dôvodom nenastúpenia do výkonu trestu odňatia slobody bola skutočnosť, že nemal finančné prostriedky na cestu do miesta výkonu trestu odňatia slobody. Obžalovaný vyslovil názor, že prvostupňový súd mu uložil neprimerane prísny trest. Pri ukladaní trestu aplikoval jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zák. - že sa priznal k spáchaniu trestného činu a tento úprimne oľutoval a jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zák., že

bol už za trestný čin odsúdený. V tejto súvislosti poznamenal, že bol právoplatne odsúdený iba raz. Odvolateľ má zato, že okresný súd pri určení výmery trestu nepostupoval podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. a neprihliadol na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností, pretože v opačnom prípade, ak by prihliadol na uvedený pomer, nemohol by mu uložiť trest odňatia slobody v polovici trestnej sadzby, ale uložil by mu trest v dolnej polovici trestnej sadzby. Obžalovaný preto navrhol, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a uložil mu miernejší trest.

Krajský prokurátor na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu navrhol vyhovieť odvolaniu obžalovaného E. Q. a uložiť mu primeraný trest.

V. súd na základe odvolania obžalovaného podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, proti ktorému odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, prihliadol aj na chyby, ktoré síce odvolaním neboli vytýkané, ale by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a zistil nasledovné.

Obžalovaný E. Q. na hlavnom pojednávaní vyhlásil podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe kvalifikovaného ako prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Tr. zák.

Positívne stanovisko k vyjadreniu obžalovaného E. Q. zaujal aj prokurátor. Prvostupňový súd vyhlásenie obžalovaného E. Q. podľa § 257 ods. 7 Tr. por. prijal a zároveň vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku sa nevykoná.

Následne boli vykonané už len dôkazy súvisiace s výrokom o treste.

Preskúmaním výroku o treste u obžalovaného E. Q. v posudzovanej trestnej veci odvolací súd zistil, že prvostupňový súd síce na hlavnom pojednávaní vykonal všetky potrebné a dostupné dôkazy týkajúce sa predchádzajúcich odsúdení vo veci sp.zn. 4 T /106/2011, 5 T /70/2012, 4 T /138/2012 a 3 T /194/2012 vedených na Okresnom súde Trebišov. Napriek uvedenému zisteniu má krajský súd zato, že závery prvostupňového súdu nie sú konkrétne a správne, pretože v dôvodoch napadnutého rozsudku okresný súd len všeobecne konštatuje, že predchádzajúce dve odsúdenia sú zahladené, ďalej, že niektoré odsúdenia podliehajú rozhodnutiu prezidenta SR o amnestii zo dňa 2.1.2013 a napokon odsúdenie obžalovaného E. Q. trestným rozkazom Okresného súdu Trebišov sp.zn. 3 T /194/2012 zo dňa 12.12.2012 hodnotí ako „recidívu“.

Odvolací súd v nadväznosti na uvedené považuje za potrebné uviesť tieto konkrétne skutočnosti:

Trestný rozkaz Okresného súdu Trebišov zo dňa 10.5.2012 sp.zn. 5 T /70/2012 doručený obžalovanému E. Q. 23.5.2012, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 1.6.2012 a ktorým bol obžalovaný E. Q. uznaný vinným spolupáchatelstvom prečinu krádeže podľa § 20, k § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Tr. zák. a odsúdený podľa § 212 ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. l), § 37 písm. m), § 38 ods. 2 Tr. zák. na trest odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov nepodmienečne, pre výkon ktorého bol zaradený podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia bol podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušený vo výroku o treste trestným rozkazom Okresného súdu Trebišov zo dňa 10.9.2012 sp.zn. 4 T /138/2012, ktorým súd uznal obžalovaného E. Q. vinným z prečinu krádeže v spolupáchatelstve podľa § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Tr. zák. a uložil mu podľa § 212 ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. l), § 37 písm. m), § 38 ods. 2, § 42 ods. 1 Tr. zák. súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 1 rok nepodmienečne, pre výkon ktorého ho zaradil podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Uvedený trest bol obžalovanému E. Q. odpustený rozhodnutím prezidenta SR o amnestii zo dňa 2.1.2013 s tým, že sa na neho hľadí ako keby nebol odsúdený (uznesenie Okresného súdu Trebišov zo dňa 11.9.2013 sp.zn. 4 T/138/2012).

Trestným rozkazom Okresného súdu Trebišov zo dňa 8.8.2011 sp.zn. 4 T /106/2011 doručený obžalovanému dňa 15.8.2011, právoplatným dňa 24.8.2011 bol obžalovaný E. Q. uznaný vinným pokračujúcim prečinom krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), písm. d) Tr. zák. a prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zák. a odsúdený podľa § 212 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. j), l),

n) , § 38 ods. 3 , § 117 ods. 1, § 41 Tr. zák. k úhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 3 mesiace, výkon ktorého bol podľa § 49 ods. 1 písm. a) , § 119 Tr. zák. podmiennečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 1 roka. Skúšobná doba uplynula dňa 24.8.2012 a vzhľadom na ustanovenie § 50 ods. 5 Tr. zák. platí zákonná fikcia, že sa podmiennečne odsúdený osvedčil.

Pokiaľ ide o odsúdenie obžalovaného E. Q. trestným rozkazom Okresného súdu Trebišov zo dňa 12.12.2012 sp.zn. 3 T 194/2012 pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák. a prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 21 mesiacov (§ 364 ods. 1 Tr. zák., § 37 písm. h), § 38 ods. 4, § 41 ods. 1 Tr. zák.), pre výkon ktorého bol zaradený podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia krajský súd uvádza, že priťažujúca okolnosť v podobe predchádzajúceho odsúdenia za trestný čin podľa § 37 písm. m) Tr. zák. neprichádza do úvahy pri prečine marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Tr. zák. ak obžalovaný bez závažného dôvodu nenastúpil výkon trestu odňatia slobody v lehote stanovenej súdom práve vo vzťahu k odsúdeniu vo veci Okresného súdu Trebišov sp.zn. 3 T/194/2012. V takom prípade je potrebné vychádzať z ust. § 38 ods. 1 Tr. zák. podľa ktorého na okolnosť, ktorá je zákonným znakom trestného činu nemožno prihliadnuť ako na priťažujúcu okolnosť.

Z uvedeného je zrejmé, že obžalovanému E. Q. vzhľadom na povahu predchádzajúcich odsúdení nemožno pričítať priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zák. , že bol už za trestný čin odsúdený. Odvolací súd s prihliadnutím na osobu páchatel'a, ktorý nie je z miesta prechodného pobytu v meste Kráľovský Chlmec hodnotený výrazne negatívne, keďže podľa vyjadrení osôb bývajúcich v jeho susedstve nevyvolával konflikty a spory a iný negatívny poznatok na jeho osobu spracovateľ správy o povesti obžalovaného súdu neuviedol, ale aj spôsobu spáchania prečinu, jeho následky, zavinenie a pohnútku dospel krajský súd k záveru, že obžalovanému E. Q. je potrebné po znížení hornej hranice zákonom ustanovenej trestnej sadzby vo výmere 0 až 2 roky o jednu tretinu (§ 38 ods. 3 Tr. zák.), t.j. o 8 mesiacov, keďže prevažoval pomer poľahčujúcich okolností, teda v rozpätí od 0 až 16 mesiacov pri súčasnom zohľadnení aj jeho sklonov k páchaniu trestnej činnosti uložiť trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiacov nepodmiennečne. Odvolací súd zároveň prihliadol pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu u obžalovaného E. Q. aj na tú skutočnosť, že obžalovaný od 28.2.2013 vykonáva trest odňatia slobody uložený vo veci Okresného súdu Trebišov sp.zn. 3 T /194/2012 vo výmere 21 mesiacov nepodmiennečne.

Keďže obžalovaný E. Q. v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody , ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin, súd ho zaradil na výkon trestu odňatia slobody do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Tieto skutočnosti odôvodňujú záver vyslovený vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.